

Dálniční přivaděč pocoucovským vadí

Připojení Třebíče a okolí na dálnici směrem na Velké Meziříčí není ideální. Ve směru na Jihlavu ani na Brno nesleduje nejkratší trasu. Ale když to podle městských úředníků jinak nejde, zaplať Pánbůh za to. Jízda na dálnici D1 se zvláště v zimě výrazně zkrátila a ještě více se zrychlí po dalším narovnání. Jenže to paradoxně způsobuje potíže obyvatelům jediné obce, kde není vybudován obchvat.

Že se doprava Pocoucovem znásobí, to jeho obyvatelé dávno ví. Že průtah obcí budou v daleko hojnější míře využívat kamiony, bylo také nabíledni. Podle bývalého místostarosty Karla Dvořáčka (ODS) je za volbou trasy Pocoucovem nutno hledat Milana Kotíka (ČSSD). Prý nebyly peníze. Jenomže to vypadá, že problém integrované třebíčské obce s jedenasedmdesáti popisnými čísly dnes odpovědné činitele vůbec nezajímá. Jak jinak si vysvětlit, že občané již třikrát zorganizovali petici a pokaždé ji třebíčská radnice smetla pod stůl? Nyní již obyvatelům došla trpělivost. Organizují čtvrtou podpisovou akci a tentokrát nechtějí zůstat jen u ní. „Není možné, aby tak frekventovaná silnice vedla obcí“, říká Marta Sobotková, předsedkyně místní samosprávy, které říkají „malá starostka“. Občané dokonce přišli s myšlenkou, že zatarasí na několik hodin silnici povozy a bryčkami. „Nemáme jinou možnost, aby to se zastupiteli v Třebíči hnulo a začali přemýšlet“, říká Sobotková.

Třebíčská radnice a jihlavský kraj si problém přehazují jako horký brambor. Silnice totiž v obci plní úlohu místní komunikace, ale jako součást dopravního systému patří pod správu kraje. „Byla jsem za hejtmanem Milošem Vystrčillem“, sděluje malá starostka. „Tvrdil, že o problému neví. Když prý projíždí Pocoucovem, buď si čte nebo pracuje. Ale slíbil mi, že se tím bude zabývat“, dodává s nadějí v hlase.

Počet podpisů pod peticí opět dosáhl stovky. Lidé dokonce navrhují trasu obchvatu obce, těžce postižené dopravou. Chtějí ochránit zvláště své děti, které často pěšky docházejí do škol, kroužků a na sportoviště. Ale ani dospělí při každodenní cestě do zaměstnání a za nákupy si nejsou jisti zdravím ani životem. „To opravdu čekají na smrták? Retardéry ani radar nic neřeší,“ stěžuje si Marta Sobotková na neukázněné řidiče, kteří bezohledně předjíždějí ve vysoké rychlosti i na plné čáře a před zatáčkami. „Papírovému policajtovi hned někdo uřízl hlavu, tak to

nám moc nepomohlo,“ stěžuje si.

Petice a demonstrace před televizními kamerami vidí občané jako jedinou cestu k prosazení oprávněných požadavků. Jenže třebíčská radnice je dlouho známa tím, že se s „plebem“ nebaví. To vede k úvahám o osamostatnění této integrované obce. Nebyla by první. Všem se tento krok zatím vyplatil. Po Kožichovicích a Stříteži se tedy podobnou úvahou zabývají i občané v Zámostí. Uvolnění radní mohou až do podzimních voleb zůstat v klidu. Kvůli nějakým třem stovkám lidí se jim přece plat krátit nebude.

František Ryneš 15.2.2006

Město na ně kašle

Být předsedkyní samosprávy obce přidružené k městu Třebíči není žádný med. Problémy života na venkově jsou úplně jiné než ve městě. Rozhýbat úřednického molocha však není jednoduché. Sousedům se to těžko vysvětluje. O těchto problémech jsme si povídali s „malou starostkou“ Pocoucova Martou Sobotkovou, energickou bojovnicí proti dopravnímu ohrožování spoluobčanů.

Městská pokladna se plní i díky daňové výtěžnosti integrovaných obcí. A jejich obyvatelé by byli rádi, aby se peníze vracely zpět. Jenomže věc má hned několik háčeků. O rozpočtu města rozhodují městští zastupitelé, kteří mnohdy mají jen mlhavou představu o životě v přidružených obcích. Úředníky už to nezajímá, až na světlé výjimky, vůbec.

„Město na nás vyloženě kašle, i když se podílíme na tvorbě jeho financí,“ říká Marta Sobotková s trpkostí v hlase. „Zasloužíme si lepší podmínky,“ domnívá se. Skutečně, mnohé samozřejmosti civilizovaného světa stále ještě na počátku jedenadvacátého století v Třebíči - Pocoucově chybějí. Třeba obecní kanalizace. Městská doprava sem také nezajíždí. „Aspoň o víkendu bychom mohli mít spojení s městem. Takhle jsme odkázáni na auta. Po koncertu si nemůžeme posedět při skleničce vína, jak to běžně dělají městští. Někteří naši lidé ani auto nemají. Senioři jsou pak vyloženě odkázáni na milost a nemilost příbuzných,“ líčí strasti příměstského bydlení.

Pocoucovské trápí nemálo věcí. Není zde obchod a o nákupech pak platí totéž co o kultuře. Děti nemohou do mateřské školy, v obci byste ji marně hledali. Obecná škola také chybí. Děti je sice málo, ale je to vina občanů?

Největším problémem, který je teď na pořadu dne, jsou však obtíže s tranzitní dopravou. Důvody občanské neposlušnosti objasňuje Marta Sobotková následovně: „Třebíč si prosadila dálniční přivaděč, ale na znásobení těžké dopravy dopláčíme my a hlavně naše děti. Retardér prý nejde osadit právě proto, že se jedná o dálniční přivaděč. Podle policie nesmí být žádná překážka plynulé dopravy.“ Samozřejmě existuje dobré řešení. Všechny ostatní obce až do Velkého Meziříčí dostanou obchvat. Proč ne také oni?

Představitelé radnice zdůvodňují neochotu řešit tíživou situaci nedostatkem financí. Na ten se odvolává i správce komunikace. Blokáda přechodu pro chodce přinesla přece jen malý výsledek. Město prý do územního plánu obchvat zařadí. Ale to může být na dlouhá léta také vše. Ze zahraničí známe dobré zkušenosti se zpomalovací šikanou a ostrůvkem na začátku a na konci obce. Lidé v Pocoucově nechápou, proč to u nich nejde. Tak nákladné by to nebylo.

V majetku města je též prázdná budova bývalé školy s přilehlým pozemkem. „Když už se děti těžko dostávají na kroužky do Třebíče, mohla by radnice pomoci s aktivitami pro děti a mládež právě zde,“ navrhuje marně „malá starostka“. Mnohé z oblasti zájmové činnosti by se v sále a několika dalších místnostech dalo podnikat. Energická žena svůj boj nevzdává. „Vždyť to dělám pro sousedy,“ říká organizátorka tří petic městu Třebíč, z nichž na první dvě už se odpovědi asi nikdy nedočká.

Když ji Pavel Heřman oslovil, aby na jeho kandidátce zastupovala integrované obce, ani na okamžik nezaváhala. „Pavlu Heřmanovi ráda pomohu ke zvolení, za něho to bude určitě lepší.“ A už rozvíjí plány na zřízení obecní kanalizace, opravu kapličky a chodníků, na nový povrch městské komunikace. A co konkrétně chce v zastupitelstvu města prosadit, až bude zvolena? Aby každá přidružená obec měla „svého“ patrona z řad zastupitelů. A aby zastupitelstvo nebo jeho komise čas od času zavítaly do venkovských částí města a na vlastní uši si poslechly o problémech svých zdejších občanů.

František Ryněš 19.2.2007

Pocoucov obchvat mít nebude

Rada města Třebíče doporučila zastupitelstvu, aby zamítlo návrh občanů Pocoucova na zařazení obchvatu obce do změny územního plánu. Radek Číhal (ED – SNK) tvrdil, že by to ohrozilo dokončení rekonstrukce silnice do Velkého Meziříčí. Zastupitelstvo skutečně rozhodlo tento záměr vyřadit z plánované změny územního plánu. Nepomohla ani interpelace Jaromíra Baráka (HZNR!), který upozornil, že tím je obchvatu definitivně odzvoněno. Část nyní budované silnice městskou částí Pocoucov by totiž přišla nazmar. Na druhou rekonstrukci téže komunikace už kraj nedá peníze a město Třebíč s touto investicí nepočítá.

František Ryněš 23.2.2007